ADO Den Haag

POST

Interview
Jacques Roggeveen

Virgilio Teixeira wil spelers naar Stadion brengen

Maartje Looijen
Terug na jaar blessureleed

Boeken met groot roodgroengeel-gehalte

November 2018

Openingscolumn

Kom op ADO'ers, doorbreek de impasse...

De HFC ADO Den Haag zit al bijna een jaar met een interim bestuur. En de vooruitzichten zijn op het moment van dit schrijven zodanig, dat dit op de korte termijn niet verandert. Sinds het aftreden van Michel Santbergen in februari jl. combineert Ward Swart het secretarisschap met de functie van interim-voorzitter en is Rob Guffens penningmeester. Bovendien wordt Ward Swart binnenkort lid van de Raad van Commissarissen van de NV ADO Den Haag. Ooit is in de Ledenraad nadrukkelijk uitgesproken, dat een dergelijke dubbelfunctie ongewenst is. Bovendien fungeert Ward Swart ook als secretaris ad interim. Dat wil hij blijven doen tot zijn opvolging in het bestuur van de HFC ADO Den Haag is geregeld.

Niet eeuwig

Een situatie die reëel gesproken niet eeuwig mag duren. Dat is niet goed voor de vereniging. Nu is in het afgelopen voorjaar een commissie geformeerd die op zoek ging naar kandidaten, die de vacatures binnen het bestuur zouden kunnen opvullen. Een commissie bestaande uit René Pas, Hans Wijnants en Piet de Zoete. Onderweg trok Hans Wijnants zich om hem moverende redenen terug. Er werden twee kandidaten gevonden. Kandidaten, die overigens (nog) geen lid waren van de vereniging. En deze twee vonden iemand (wel lid van de vereniging) bereid om mee te doen. Dus drie kandidaten plus Rob Guffens, de al zittende penningmeester. Het nieuwe bestuur zou dan dus uit 4 bestuursleden kunnen gaan bestaan en daar leek goed mee gewerkt te kunnen worden.

> "HFC ADO Den Haag"

Democratie

Het huishoudelijk reglement bepaalde tot voor kort dat kandidaat-leden pas na goedkeuring van het bestuur in het nieuwe verenigingsjaar (per 1 juli) lid kunnen worden. Een lange tijd, maar in de laatste Ledenraadsvergadering werd een aanpassing van de ingangsdatum voor het toelaten van een nieuw lid aangenomen. Echter, de twee (nog niet lid zijnde) kandidaten voor het bestuur hadden een co-voorzitterschap voor ogen. Daarin voorzien de statuten niet. En eventuele – al dan niet gewenste - aanpassing vereist eerst goedkeuring van de Ledenraad en daarna volgt een hele procedure via de notaris e.d. De twee kandidaten menen dat de vereniging hiermee niet creatief omgaat. En vinden dat de Ledenraad een te grote invloed heeft. Ik vind het jammer, dat zij daar zo over denken. Statuten verander je niet zomaar. En zeker niet voor mensen die (nog) geen lid zijn. En de Ledenraad is het hoogste gezagsorgaan binnen de vereniging. De grote invloed is daarom nog al voor de hand liggend. Hoewel democratie heus wel haar nadelen kent, zij is en blijft een groot goed, waarmee zuiver en discreet moet worden omgegaan en dat moet worden gekoesterd.

Passiviteit

Intussen is er nog steeds geen nieuw bestuur. Wat mij ergert is – zo is mijn beleving - de passiviteit die ik nu bespeur. Dit is niet helemaal het geval, want het huidige interimbestuur en een enkel commissielid blijven speuren naar kandidaten. Toch leeft bij mij het idee dat eigenlijk niemand aan de bel trekt om de inmiddels ontstane impasse te doorbreken. Wordt het niet tijd om eerst informeel bij elkaar te komen om de problematiek te bespreken? Laten wij alles maar voortkabbelen?

Kostbaar en dierbaar

Kom op, ADO'ers. De vereniging is een te kostbaar en te dierbaar bezit om te laten begaan. Er moet dringend worden gewerkt aan een opening binnen de vereniging om mensen van buitenaf te interesseren voor het lidmaatschap, het ledenbestand is zo langzamerhand dringend toe aan verjonging en wij moeten nagaan of, en zo ja hoe, er binnen de totale organisatie weer sportieve activiteiten kunnen worden ontplooid. Nu vergrijst onze vereniging in snel tempo en dat zal uiteindelijk leiden tot het uitsterven van ADO als bewaker van de Haagse voetbalcultuur. De vereniging moet wat mij betreft – hoe dominee-achtig het ook klinkt – blijven bestaan tot in de eeuwigheid. Amen laat ik achterwege, want dat betekent het einde. Dat wil ik niet!

Frans Leermakers

Intussen is besloten om op maandag 26 november 2018 een informeel ledenberaad te houden.

Interview

Jacques Roggeveen: legende op Houtrust, hype van Oranje, held in Charlois en ook succesvol in Zuiderpark

Sjaak of Jacques? Het naamplaatje bij de voordeur beantwoordt de vraag. J. Roggeveen staat erop. Boven volgt een hartelijke begroeting, er wordt direct koffie gezet. Appelgebak erbij. Jacques bedient als goed gastheer. Dan volgt urenlang heerlijk relaxend, analyserend, opiniërend, enthousiast en vooral nuchter en realistisch praten over voetbal. Met natuurlijk CVV, Holland Sport en Oranje als de belangrijkste thema's. Het is uiteraard onvermijdelijk dat FC Den Haag en Excelsior ook aan de orde komen. Om dan terug te kijken op een mooie, kleurrijke voetballoopbaan, die hoe dan ook werd gecombineerd met het drijven van winkels in huishoudelijke artikelen. 'Ik geef toe, mijn bekendheid als voetballer werkte positief voor de zaak'.

Een interview met Jacques Roggeveen in ADO Den Haag Post? Ook de gastheer vroeg zich af waarom deze eer hem ten deel valt. Gewoon, omdat Holland Sport één van de rechtsvoorgangers was van het huidige ADO Den Haag. In 1971 gingen ADO en Holland Sport samen, waardoor FC Den Haag ontstond. En Roggeveen met Paul Roodnat en Woody Louwerens van Houtrust naar het Zuiderpark verhuisden, alsmede bestuurslid Luc Kroesemeijer. Een samensmelting die wederzijds heel veel emoties losmaakte, vooral in Scheveningen waar diep en duurzaam werd getreurd om het verdwijnen van het kleurrijke Holland Sport. En de new look club FC Den Haag uiteindelijk niet bepaald zou beantwoorden aan de doelstelling om uit te groeien tot een club van Europees niveau. Maar toch, aanvankelijk ging het sportief helemaal niet zo slecht. En had Jacques Roggeveen in wedstrijden en doelpunten vaak een groot aandeel in de successen. Daarover later meer.

CVV

Het begon allemaal in de Rotterdamse wijk Charlois. Bij CVV, de club van de buurt. Pa Roggeveen gaf niet veel om voetbal. Zelfs bij de mooiste hoogtepunten van zijn zoon won nuchterheid het ruimschoots van emotie en blijdschap. Jacques moest tandarts worden, studeerde daarvoor zelfs in Groningen, maar belandde uiteindelijk in de zaak voor huishoudelijke artikelen. Tussen de potten en de pannen. Gaatjes boren en kiezen trekken in witte jas werd gaten schieten en scoren op voetbalschoenen. Want op de linkervleugel bij CVV baarde Jacques Roggeveen opzien met zijn werklust, snelheid en vooral scorend vermogen. CVV veroverde in 1964 de landstitel in het amateurvoetbal door de beste te zijn in de razendsnel afgewerkte kampioenscompetitie met onder meer WVV (met Jan Mulder, de latere vedette van Anderlecht en Ajax), Vlissingen en Quick'20 (met Theo Pahlplatz). 'Ja, laatst vertelde ik het nog mijn kleinzoon. Dat het voorkwam, dat je in één weekeinde speelde in Winschoten tegen WVV en tegen Quick'20 in Oldenzaal. Onderweg overnachten? Welnee, gewoon elke keer terug naar Rotterdam. En dan had je nog je werk, je zaak. Die jongen, mijn kleinzoon, kon zich daar nauwelijks een voorstelling van maken.'

DHC

CVV landskampioen, Roggeveen in Oranje van de amateurs, waar hij samenspeelde met Jan Mulder. En in Charlois was Jacques een held geworden. En Sjakie! Zo succesvol, zo schotvaardig en productief, hij moest toch naar het betaalde voetbal? Feyenoord? Ook Rotterdam, dicht bij de zaak. Sjaak Roggeveen vond dat geen optie:

'Daar speelde al een hele goede linksbuiten, Coen Moulijn. Ach, genoeg interesse van elders. Maar ja, mocht niet te ver weg zijn van de zaak.' Uiteindelijk maakte Sjaak Roggeveen in 1965 bij eerste divisionist DHC zijn debuut in het betaalde voetbal. Een jaar later kwam Holland Sport, waar trainer Cor van der Hart zocht naar een linksbuiten om Mick Clavan op te volgen. Henny den Engelse, die juist van DHC naar Holland Sport was verhuisd attendeerde Van der Hart op Roggeveen. De rest werd geschiedenis.

Holland Sport

Sjaak Roggeveen groeide uit tot een legende. Eerst dus als linksbuiten, later in de spits omdat Van der Hart vond, dat Sjakie in die positie nog veel meer doelpunten zou gaan maken. De visie van de trainer zou zelfs de verwachtingen overtreffen, omdat Sjaak Roggeveen zich ontpopte tot een nauwelijks te stoppen doelpuntenmachine. Twintig treffers in zijn eerste seizoen op Houtrust, in 1967-1968 met 33 voltreffers topscorer van de Eerste divisie. Op dit niveau troffen alleen Joop Schuman van Heracles (47 goals in 1959-1960, nog steeds het record) en Ton Cornelissen van NAC (35 goals in 1990-1991) vaker doel. De persoonlijke recordproduktie van Sjaak Roggeveen werd tweemaal geëvenaard, door Erik Tammer van Excelsior (in 1991-1992) en Tom Boere van TOP Oss (in 2016-2017).

Piet Schrijvers

Ook in de Eredivisie bleef Sjaak Roggeveen scoren voor Holland Sport, dat door de enorme vechtlust het menig tegenstander, zelfs toppers, vooral op Houtrust moeilijk kon maken. Met 17 goals in het debuutseizoen in de Eredivisie en 15 treffers erna kon Sjaak Roggeveen weer respectabele wapenfeiten toevoegen aan zijn palmares. Geen wonder, dat zijn populariteit alsmaar toenam. Hij werd werkelijk een legende, toen hij op Houtrust tegen FC Twente doorbrak en op weg leek naar een treffer, die werd voorkomen door de moorddadige aanslag van Piet Schrijvers. Op volle snelheid, met de benen scharend vooruit torpedeerde de bonkige doelman de blonde favoriet van Houtrust. Wie die afschrikwekkende actie zag, op de tribune of op televisie, zou het nooit vergeten. Sjakie op de brancard van het veld, in de auto van de clubarts naar het ziekenhuis. De ernstige enkelkwetsuur belette Sjaak Roggeveen niet om toch snel naar Houtrust terug te keren om nog een restantje van de wedstrijd bij te wonen. 'Ja, toen de mensen mij zagen kreeg ik een enorm applaus'. Eén van de opmerkelijke feiten die voeding gaven aan de legendevorming rond Roggeveen en Houtrust.

Oranje

Inmiddels had Cor van der Hart bondscoach Georg Kessler geattendeerd op de blakende vorm, waarin Sjaak Roggeveen verkeerde. Oranje had te maken met nukkige Ajacieden die allerlei eisen verbonden aan hun optreden en dreigden met boycots. Er kwamen wel een oefeninterland tegen Tsjechoslowakije en WK-kwalificatiewedstrijden tegen Polen aan. Dus werden debutanten opgeroepen als onder anderen Henk Houwaart, Epi Drost en … Sjaak Roggeveen. De Holland Sporter debuteerde op 16 april 1969 tegen de Tsjechoslowaken en werd matchwinner. Hij maakte de twee doelpunten die niemand meer verwachtte. Enkele weken later, op 7 mei, weer in De Kuip was hij weer de enige (ingevallen voor Wim van Hanegem) die scoorde tegen Polen. In de laatste minuut. Ja, toen was Sjakie echt een hype in de media en de massa. 'Ja, dat waren hoogtepunten', glundert hij. En Rotterdamse huisvrouwen wilden toen allemaal iets kopen in de zaak van Sjaak. 'Inderdaad, de aanloop was toen wel even iets groter'. Op de twee glorieus verlopen interlands volgde nog één optreden in Oranje, uit tegen Polen en een reservebeurt, thuis tegen Bulgarije. Opmerkelijk: Sjaak Roggeveen speelde dus voor zowel het Nederlands amateurelftal als voor het Oranje van de profs. Net zoals bijvoorbeeld tijdgenoot Jan Mulder.

Verhuizen

Inmiddels had Holland Sport het als organisatie steeds moeilijker om de zaken te exploiteren. En hoewel ADO een betere organisatie kende werd toch de gedachte aan een fusie aangekaart. Het leidde tot emotioneel roerige tijden en voor de spelers van Holland Sport een periode vol onzekerheid. 'Duidelijk een minder prettige tijd', beaamt Sjaak Roggeveen. 'Je hoorde ook steeds verschillende berichten. Stoppen, zakenlieden die de boel zouden redden. Uiteindelijk viel het doek op Houtrust'. Sjaak Roggeveen, Paul Roodnat en Woody Louwerens verhuisden naar het Zuiderpark, waar zij het Holland Sport-contingent vormden van FC Den Haag.

FC Den Haag

Eén seizoen zou Sjaak Roggeveen uitkomen in de roodgroengele kleuren van de nieuwe club. Hij ondervond de verschillen in de organisatie. 'Holland Sport was het opportunisme troef. Het bestuur bestond uit zakenlieden, omringd door wat men dan noemt 'vrije jongens'. Een bouwkeet als bestuurs- en ontvangstkamer. Had allemaal zijn charme, hoor. Ja, dan kom je bij FC Den Haag, een goede organisatie, een goede manager als Eddy Hartmann, een goed bestuur met Herman Choufoer als voorzitter. Alles was uitstekend geregeld. Na de thuiswedstrijden konden de spelers terecht in het clubgebouw van de jeugd- en amateurafdeling. Voor de spelersvrouwen was keurig een ruimte geregeld waar je rustig kon zitten. En ook gewoon met de leden en de supporters kon praten'.

Prestaties

Scoren deed Sjaak Roggeveen ook in het Zuiderpark: 21 keer in 46 duels. Onderverdeeld in 13 treffers in 33 competitiewedstrijden, drie goals in vijf bekerconfrontaties, driemaal raak in vier UEFA-Cupduels en twee treffers in vriendschappelijke ontmoetingen. Hij speelde in de Europese bekerwedstrijden tegen Aris Bonneweg (Luxemburg) en Wolverhampton Wanderers en de finale van de KNVB-beker in De Kuip tegen het toen alles winnende Ajax (landstitel, beker, Europa Cup en Wereldbeker). Prestaties die prolongatie van het verblijf in het Zuiderpark zouden hebben gerechtvaardigd.

Vaclav Jezek

Dat het verblijf van Sjaak Roggeveen beperkt zou blijven tot één seizoen kwam door de benadering, die trainer Vaclav Jezek had ten opzichte van de invulling van het vak profvoetballer. Sjaak Roggeveen: 'Hij wilde vaker gaan trainen. Goed, maar dan moest ik wel het een en ander regelen voor mijn zaak. Een andere keer voelde hij aan mijn heup. Ik moest afvallen, hoewel ik jaren met mijn postuur toch lekker kon voetballen. En toch met succes, niet? Verder wilde hij mijn stijl van voetballen veranderen. Meer meeverdedigende taken, meer op andere posities in het veld verschijnen. Daarmee kon ik echter niet helemaal overweg. Ik zag een aantal dingen trouwens ook anders. Hem volgen zou volgens mij leiden tot afzwakking van mijn sterke punten. Daarom vertrok ik na het seizoen naar Excelsior'.

Excelsior

Op Woudestein deed Sjaak Roggeveen zich op zijn 'oude' voetbaldag ook gelden. Het scoren was hij niet verleerd, zelfs niet toen hij van de spits verhuisde naar het centrum van de verdediging. Sterker nog, hij werd als libero zelfs topscorer van Excelsior, waarmee hij een keer degradeerde uit de Eredivisie en weer promoveerde naar de hoogste klasse. De club, die hij nadien ook diende als bestuurslid. En nu nog een verbinding heeft, omdat zijn schoonzoon Ferry de Haan er algemeen directeur is. 'Ja, het is vanzelfsprekend dat wij het regelmatig over voetbalzaken hebben. Inderdaad, Ferry zit in de commissie van de veranderagenda van het betaald voetbal namens, zeg maar, de clubs uit het rechterrijtje. Kunstgras? Ik speel liever op natuurgras, maar dat de kwaliteit van het voetbal te lijden heeft van het spelen op kunstgras? Neem Henk Schouten, niet zo lang geleden overleden. Hij stond bekend als een gave technicus, speelde bij Holland Sport, bij Excelsior en bij Feyenoord. Weet je waar hij in zijn jeugd op voetbalde? Op het Schuttersveld, hier in Rotterdam. Een veld van kolengruis! En wij hebben toch ook allemaal geleerd op straat, dat voetballen?'
Jacques Roggeveen volgt de wedstrijden van Excelsior regelmatig. Als 76-jarige leidt hij een rustig, relaxend bestaan met zijn vrouw Tineke in een mooi (ingericht) huis in Barendrecht. Verkeert in goede conditie, op een enkel klein fysiek mankementje dat ouder worden nu eenmaal met zich meebrengt. Het verhaal is slechts een samenvatting van een heerlijk gesprek over voetbal en zaken die voetbal raken. Praten met Jacques alias Sjaak Roggeveen, de held van Charlois, de legende van Holland Sport, de pinchhitter van Oranje en één seizoen succesvol in het Zuiderpark had nog boeiende uren en pagina's kunnen doorgaan.

Virgilio Teixeira

‘Spelers afleveren aan het eerste en zelf stappen maken als trainer’

Op de eerste etage van het voetbalgebouw op De Aftrap kijkt Virgilio Teixeira die vrijdag mee met Rick Hoogendorp naar beelden van De Graafschap-Almere City onder 17. De volgende dag moet Ricks ADO Den Haag onder 17 tegen de nog ongeslagen koploper uit Doetinchem. De twee trainers hadden al een gezamenlijk spelersverleden, vooral succesvol, bij RKC Waalwijk, dat onder trainer Martin Jol zelfs bijna Europa inging. En nu werken beiden met de talenten van de club, waar hun profavontuur begon, ADO (FC) Den Haag.

‘Spelers afleveren aan het eerste’ is het credo van de 45-jarige Virgilio Teixeira als trainer/coach van ADO Den Haag 2, waar Rick Hoogendorp hem assisteert. Maar valt dat wel mee, als je moet spelen in een competitie die niet echt volwaardig is te noemen? Teixeira geeft toe, dat meedraaien in de zogenaamde voetbalpiramide idealer zou zijn. ‘Maar ja, ik heb te maken met de realiteit. En die is, dat je niet elke week competitievoetbal speelt met ADO Den Haag 2. Maar het lukt ons toch aardig om in de weken dat er geen competitievoetbal is tegen sterke amateurclubs te spelen en soms tegen een sterk buitenlands jeugdteam zoals Club Brugge. Spelen tegen sterke amateurclubs, zoals bijvoorbeeld ASWH, is ook niet verkeerd, hoor. Dan worden mijn spelers geconfronteerd met tegenstanders die fysiek sterker zijn, meer ervaren. Dit , terwijl, mijn spelers met een totaal andere invalshoek bezig zijn: prof worden. Wij trainen meer, hebben meestal meer technische bagage. Wij zijn in die wedstrijden vaak beter, maar verliezen wel. Omdat zij slimmer en geroutineerder zijn bijvoorbeeld. Wij leren daar echt veel van. Daar gaat het in die wedstrijden om.’

Jong Elftallen

‘Maar nogmaals, meedoen in de derde of tweede divisie is natuurlijk veel beter. Qua regelmaat, qua benadering, qua entourage. Maar ja, destijds is de keuze gemaakt niet mee te draaien in de voetbalpiramide. Dat hebben meer clubs gedaan, zoals Feyenoord. De inrichting van de club en de competities waarin zij meedoet is afhankelijk van korte- en langetermijndenken en het spanningsveld tussen het sportieve en het financiële belang. Ik klaag niet hoor. Wat die competities voor ‘Jong Elftallen’ betreft is het ook een kwestie van hoe de clubs ermee omgaan. Vooral mede door de inspanningen van Jeffrey van As (technisch manager van ADO Den Haag) kunnen wij er behoorlijke inhoud aan geven.’ Thijmen Goppel, Shaquille Pinas, Robin Polley en Mats van Kins vormen de voorlopige oogst, die uit de boomgaard van het tweede werd geplukt voor het eerste team. Goppel en Pinas zijn in de selectie voor het eerste al vaste waarden, de anderen maakten er tot dusver enkele keren daar hun opwachting. ‘Het lijkt mij reëler niet te kijken naar aantallen spelers dat aan het eerste wordt geleverd, maar procentueel,’ vindt Teixeira.

Bondscoach

En Virgilio Teixeira fungeerde dit najaar ook als bondscoach van Oranje onder 20 tegen Engeland op het in de duinen verscholen liggende complex van Quick Boys in Katwijk aan Zee. Teixeira: ‘Bert Konterman, dé coach van Oranje onder 20, kon die wedstrijd niet aanwezig zijn, omdat zijn vader was overleden. Voor de studie voor het trainersdiploma had ik een tijdje bij Konterman meegelopen. Vandaar, dat wij elkaar kenden en mij werd gevraagd voor Bert de honneurs waar te nemen.’ Hoewel de eerste de beste aanval van de Engelsen het jonge Oranje direct een achterstand opleverde won de formatie van interim bondscoach Teixeira met 3-1. Door doelpunten van niet de minste (nabije) toekomstbeloften: Tahith Chong van Manchester City, Dylan Vente van Feyenoord en Ferdi Kadioglu van Fenerbahce. Teixeira kende Kadioglu al uit hun gezamenlijk verleden bij NEC. ‘Een mooie, leerzame ervaring,’ zegt de eenmalige bondscoach bescheiden en niet zonder trots.

Bomenbuurt

Virgilio Teixeira begon met voetballen op straat in de buurt waar hij opgroeide. De Bomenbuurt, waar hij op (school) pleintjes en veldjes (Meidoornstraat, Mient) Frans Danen (nu Hoofd Opleidingen bij ADO Den Haag), Jimmy Charité (oud-speler) en Richard Knopper (onder meer ex-Ajax en -ADO Den Haag) als medespeler of tegenstander trof. Voor de voetballerij een vruchtbare buurt dus. Pas op 12-jarige leeftijd sloot Teixeira zich aan bij een club. Dat was GDS (tegenwoordig SV Erasmus na fusie met VVP). 'Dat kwam, doordat mijn overbuurman secretaris was van GDS. Hij zag mij spelen en vroeg of ik lid van zijn club wilde worden. Inderdaad, pas op mijn twaalfde. Eerder mocht ik niet van mijn ouders, want ik moest op zaterdag naar Portugese les (Teixeira is van Portugese afkomst, red.). Goed en wel aan de gang bij GDS ontdekte FC Den Haag hem en Teixeira verhuisde naar het Zuiderpark. Daar maakte hij als 19-jarige zijn debuut in het eerste onder trainer Nol de Ruiter. Zes seizoenen, 113 competitiewedstrijden in de Eerste divisie zou Virgilio Teixeira er actief zijn als rechtsback en voornamelijk voorstopper. Bracht in die periode één competitietreffer op zijn naam (1 oktober 1995 bij FC Den Haag-Eindhoven 2-1 met doelpunten van Edwin Grünholz, nu trainer ADO Den Haag onder 19 en Teixeira dus). Zijn trainers waren achtereenvolgens Nol de Ruiter, Lex Schoenmaker, Theo Verlangen en Mark Wotte. Op 1 augustus 1996 speelde hij met ADO Den Haag in het Zuiderpark tegen Barcelona en won met 1-0 via een vrije trap van Maurice Steijn! En vocht zo maar even duels uit met toppers als de Portugees Figo en de Bulgaar Hristov Stoikov…

RKC Waalwijk

En toen, in de zomer van 1998 kwam RKC Waalwijk. RKC Waalwijk??? Teixeira: 'Ja natuurlijk, RKC speelde in de Eredivisie, ADO niet! Prachtige tijd gehad. Bijna Europees voetbal gehaald! Met Martin Jol als trainer. Die kreeg voor al die mooie jaren – ruim vijf seizoenen – zelfs een standbeeld op de tribune!' Na negen voetbaljaargangen in Waalwijk keerde Virgilio Teixeira terug bij ADO Den Haag, dat net naar het nieuwe stadion in het Forepark was verhuisd. 'ADO Den Haag was uit de Eredivisie gedegradeerd, begon dus in het nieuwe stadion in de Eerste divisie, maar had de ambitie direct terug te keren naar het hoogste niveau. Virgilio Teixeira speelde praktisch alle wedstrijden (33 competitieduels) en het voor hem het produktiefste seizoen (drie treffers) in zijn loopbaan als profvoetballer. Wiljan Vloet fungeerde als trainer van de geelgroenen. En de ambitie werd waargemaakt: ADO kwam terug in de Eredivisie, weliswaar via de nacompetitie.

Rentree

De rentree in de Eredivisie werd voor Virgilio Teixeira persoonlijk geen succes. Een invalbeurt na rust van de thuiswedstrijd tegen PSV (0-2) op 28 oktober 2008 zou zijn laatste competitie-optreden blijken. Een periode volgde, waarop hij triest terugkijkt. Een conflict met André Wetzel, die toen trainer was. Met nog een aantal andere spelers onder wie Pascal Bosschaart, Tim de Meersman, Robin Faber en Samir El Massaoui werd hij verbannen uit de selectie. 'Als je plotseling merkt dat je kastje in de kleedkamer ontruimd is…Dat is niet leuk. Ach, ik praat daar liever niet over. Inderdaad, het eindigde zelfs in een arbitragezaak. Hoewel, ik mocht toch mee met de trip naar Suriname, ter afsluiting van het seizoen. Dat was onder Raymond Atteveld, die inmiddels trainer van het eerste was geworden. Terugkijkend op mijn tweede periode bij ADO Den Haag moet ik vaststellen, dat wat de bedoeling was – belangrijk zijn – er niet helemaal is uitgekomen.'

Vervolgstap

Na de profloopbaan met ruim 300 wedstrijden vertrok hij samen met Rick Hoogendorp naar Scheveningen. 'Leuk niveau, hoogste amateurklasse, maar ik trof er niet de beleving aan waarvoor ik was gekomen.' Inmiddels werkte Virgilio Teixeira al druk aan zijn loopbaan na zijn actieve voetbalcarrière. Business innovation, een cursus via de academie van spelersvakbond VVCS. 'En ik raakte zelf ook geïnspireerd door het idee voor een trainersloopbaan. Contacten genoeg om ergens aan de slag te kunnen. In het seizoen 2014-2015 begon Virgilio Teixeira als trainer bij Brabant United, de gezamenlijke jeugdopleiding van RKC Waalwijk en FC Den Bosch. 'Ik kreeg 'Onder 15', een super leerzame ervaring. Het seizoen daarop had ik NEC/TOP Oss onder 17 onder mijn hoede en weer een jaar later 'Onder 19'. Door de contacten die ik had met Rob Meppelink, bij wie ook stage had gelopen, kwam in 2017-2018 de vervolgstap die ik in mijn trainersloopbaan wilde maken: Jong ADO Den Haag.'

IJFC

In zijn vrije tijd is Virgilio Teixeira actief voor IJFC, de voetbalclub in zijn woonplaats – inmiddels al jaren – IJsselstein, waar in december altijd de 'grootste kerstboom' staat in de vorm van de met lichtjes getooide televisietoren. 'Ja, IJsselstein, daar staat die toren. Velen zeggen Lopik, maar het is IJsselstein,' zegt hij met een vleugje chauvinisme over de plaats waar zijn vrouw vandaan komt. 'Ja, IJFC, ik doe er technisch zaken. Leuk werk. En ik speel er in een vriendenteam'.

Kansje

Over zijn trainersloopbaan zegt hij: 'Ik kijk niet verder dan drie, vijf jaar. Ik wil beter worden als trainer, het diploma Coach Betaald Voetbal halen. Daarvoor ga ik mij inschrijven en zie wel waarin dit zal uitmonden. En wat het heden betreft vind ik het leuk om jonge jongens op te leiden, dat zij kansen krijgen, stappen maken. Wij hebben contacten met de Haagse Hogeschool, onze buren van de Sportcampus Zuiderpark. Wij bekijken wat wij voor elkaar kunnen betekenen. Maar voordat daar iets uitkomt zijn wij stappen verder. Het is een proces. En de perspectieven voor ADO Den Haag 2? Bij de eerste vijf eindigen. Dan maak je kans op een plek in de derde divisie. Kans, niet meer dan dat, want er moet daarvoor zo veel gebeuren. Een heel ingewikkeld verhaal, dat er in het kort op neerkomt dat de Jong-elftallen van bvo's die nu in de Derde divisie spelen moeten degraderen. Pas dan is er een kansje…'

Benfica

En tenslotte: nooit mogelijkheden gehad om in Portugal te voetballen, het land waar je je roots hebt liggen? Niet jaloers op Tyronne Ebuehi, die nu onder contract staat bij Benfica? Virgilio Teixeira: 'Ik had contact met Benfica. Er lag al een shirt klaar met mijn naam erop. Maar voorzitter John van Ringelenstein liet mij niet gaan, wilde mij bij ADO Den Haag houden.' Uiteindelijk stapte Virgilio Anastacio Teixeira later over naar RKC Waalwijk…

MEDEDELINGEN

ONDERSCHEIDING EN DINER

In de aula van de School van Horeca en Facilitaire Dienstverlening van ROC Mondriaan aan de Koningin Marialaan had de Club van Ereleden en Leden van Verdienste van de HFC ADO Den Haag haar jaarlijkse – weer uitstekend verzorgde - diner. Hierbij waren algemeen directeur Mattijs Manders, financieel directeur Henrik-Jan Rinner, commercieel manager Remco van der Veen en clubambassadeur Lex Schoenmaker van de NV ADO Den Haag te gast. Het was een gezellige bijeenkomst en voor verenigingsvoorzitter ad interim Ward Swart een passende gelegenheid om Nico de Wit te eren voor het 60-jarig lidmaatschap. Gebruikelijk is de speld voor clubtrouw uit te reiken tijdens de verjaardagvergadering van ADO Den Haag op of rond 1 februari, maar bij die gelegenheid kon de nu stralende jubilaris niet. Vandaar de huldeblijk tijdens dit diner. Proficiat Nico!

MARISA OLISLAGERS

Marisa Olislagers was aanvoerster van het Nederlands Vrouwenteam onder 19, dat 7 november in Vriezenveen aantrad tegen de Verenigde Staten en daartegen met 1-1 gelijkspeelde. Romy Speelman kwam 62 minuten in actie en Chasity Grant viel in de 72e minuut in. Twee dagen later kwam dit Oranje onder 19 opnieuw in Vriezenveen in actie tegen de Amerikaanse dames. Ditmaal wonnen de jonge leeuwinnen met 3-2. Van de ADO Den Haag-afvaardiging kwam alleen Chasity Grant 72 minuten in actie.

Shaquille Pinas kwam de afgelopen tijd tweemaal in actie voor Oranje onder 20. Dit team won in Baden met 3-1 van Zwitserland en in Katwijk met 3-2 van Italië. Shaquille was in beide duels actief.

Yuning Zhang en Danny Bakker hebben hun eerste speelminuten achter de rug na slepend blessureleed. Het tweetal was redelijk tevreden met het optreden bij ADO Den Haag 2, maar kon niet voorkomen dat de uitwedstrijd tegen de reserves van Eindhoven met 2-0 verloren ging. Zij kwamen zes dagen later ook in actie met een combinatieteam in en tegen Volendam (2-2).

Elson Hooi scoorde tweemaal voor Curacao op en tegen Guadeloupe, dat met 6-0 werd geklopt. Het betrof een interland voor de Nations League van Midden- en Noord-Amerika (Concacaf).

WILFRIED KANON

Wilfried Kanon plaatste zich met de nationale ploeg van Ivoorkust voor het eindtoernooi om de Africa Cup. Een gelijkspel van 1-1 bij Guinee was hiervoor voldoende. Het eindtoernooi vindt plaats in juni, Kameroen is gastland van het toernooi.

Karel Stoker (80) overleden

Op de leeftijd van 80 jaar overleed oud-doelman van ADO Karel Stoker. Van 1955 tot 1961 stond hij voornamelijk onder de lat bij ADO 3, destijds het hoogste amateurelftal. Ook stond hij diverse malen in het doel van het tweede elftal en eenmaal in het eerste elftal.

Karel Stoker kwam als talentvolle doelman van Spoorwijk. Hij stond ook bekend als een man die hield van de gezelligheid na de wedstrijden, iets wat tegenwoordig de 'derde helft' wordt genoemd. Naast het voetballen werkte hij vele jaren in een juwelierszaak in de Passage in het Haagse centrum. Het hoogtepunt van zijn voetballoopbaan beleefde Karel Stoker op 15 januari 1961. Toen smaakte hij het genoegen in het doel te staan van het eerste elftal. In de tweede helft van GVAV-ADO maakte hij zijn enige speelminuten onder de lat. Hij hield zijn doel schoon, want ADO won in het Groninger Oosterparkstadion met 0-2 door doelpunten van Carol Schuurman. Karel Stoker is voor zover kon worden nagegaan – de enige doelman in de historie van ADO Den Haag die behoefte te vissen.

In de zomer van 1961 stapte hij over naar VCS, waar hij de rest van zijn lange voetballoopbaan zou doorbrengen. Hij werd de grote concurrent van VCS' legendarische doelman Wim Doesburg. Tot 1985 was Karel Stoker actief als doelman. Daarna, van 1992 tot 1996, fungeerde hij bij VCS als keeperstrainer. Bij bijeenkomsten van de PensionADO's ontbrak hij nooit. Zelfs niet in juni van dit jaar, toen de ouderdom zichtbaar en hard had toegeslagen. Het was daarom voor niemand echt onverwacht, dat het zijn laatste keer zou zijn.

Wij wensen zijn nabestaanden alle sterkte toe bij het verwerken van het verdriet over het verlies.

Lau van Ravens (96) overleden

In Lau van Ravens (96) ontviel de voetbalwereld een zeer opvallende man. Van de jaren zestig tot en met zeventig leidde hij talloze wedstrijden in het Nederlandse betaalde voetbal, het Europese voetbal en zelfs op het WK 1970 in Mexico. Als scheidsrechter viel hij op met zijn resolute stijl van leiden. Dit gebeurde met een pertinentie waar zeer weinigen van terug hadden. Opvallend was ook zijn puike conditie. Hij stond als het ware overal bovenop. Ook als hij ergens als toeschouwer aanwezig was werd een beroep gedaan op zijn arbitrale kwaliteiten. Zo kon het gebeuren, dat hij gewoon als toeschouwer op de tribune zat en vervolgens in burgerkleding me een geleend trainingsjack een geblesseerd geraakte grensrechter verving. Dat gebeurde hem tijdens een Europees bekerduel van PSV tegen Real Madrid èn in het Zuiderpark tijdens de halve finale van de strijd om de KNVB-beker op 21 april 1971 tussen Ajax en NEC. Dit duel ging de geschiedenis in als de wedstrijd van de doorgezaagde doelpalen, die pal voor de aftrap werden ontdekt. Ook ADO (FC) Den Haag bewaart speciale herinneringen aan hem. Hij leidde talloze wedstrijden van ADO en op het Internationaal Jeugdtoernooi. In 1971 dreigde voor hem het einde van zijn scheidsrechtersloopbaan vanwege het bereiken van de toen gestelde leeftijdslimiet. Hij wilde er niet aan en zo kon het gebeuren, dat hij zich extra ging onderscheiden. Op 6 juni 1971 hadden ADO en PSV genoeg aan een gelijkspel om Europees voetbal te garanderen. Door de salonremise van 1-1 spanden de wederzijdse spelers zich bepaald niet overmatig in. Echter wel Lau van Ravens. Hij liep het hardst en legde veruit de meeste (kilo)meters af. Extra sprintjes leverden hem applaus op èn een extra jaar fluiten… Na zijn actieve scheidsrechtersloopbaan bleef hij betrokken bij het voetbal. Als rapporteur, als begeleider van scheidsrechters en daarna gewoon als toeschouwer en liefhebber. Hij bezocht zo menige wedstrijd van ADO (FC) Den Haag en het Haagse amateurvoetbal zolang het hem was gegeven en gegund.

De voetbalwereld is hem dankbaar voor alles wat hij heeft betekend en gedaan.

MAARTJE LOOIJEN STERK TERUG NA JAAR BLESSURELEED

Victoria Pelova schitterde in een galavoorstelling tegen Ajax (2-2). Barbara Lorsheyd bracht met tal van reddingen FC Twente op de knieën (3-1). Pia Rijsdijk was met 5 treffers de scherprechter van Achilles '29 (9-1). Maar ADO Den Haag Vrouwen heeft ook een stille kracht, die wekelijks tot de uitblinkers behoort, Maartje Looijen.

Met twee ziedende pegels in het kruis besliste Maartje Looijen de laatste wedstrijd van ADO Den Haag Vrouwen tegen Heerenveen. Een jaar geleden keerde de via het beloftenteam naar de hoofdmacht gepromoveerde vleugelspeler terug op het veld na twaalf maanden revalideren van een gescheurde kruisband. Pas in de voorbereiding op dit seizoen begon zij zich weer de oude te voelen. 'Vorig seizoen ging het nog niet zoals ik wilde. De fysiotherapeut had wel gezegd dat het lang zou kunnen duren voor je opnieuw je oude niveau haalt. Maar als je weer mag spelen, wil je direct ook alles goed doen. Misschien had ik in het begin iets minder druk op mezelf moeten leggen.'

Aan de aanloop naar dit seizoen hield Maartje wel een goed gevoel over. 'Ik had er heel erg zin in.' Vanaf de competitie-opening blonk zij uit met ouderwetse rushes over de vleugels. 'Het was voor mij een vraag of ik na die blessure iets van mijn snelheid zou hebben verloren. Maar zodra ik weer mocht sprinten, voelde dat goed.' Met voorzetten van links en van rechts zorgde Maartje voor veel gevaar en had zij een aandeel in de Haagse productie. 'Ik heb altijd al een goed linkerbeen gehad. Nu ik meer op links speel train ik daar ook meer op, al zijn mijn voorzetten met rechts wel beter.'

NIEUW WAPEN

Met haar treffers tegen Heerenveen lijkt Maartje een nieuw wapen aan haar arsenaal te hebben toegevoegd. 'Toen wij na de rust het veld opkwamen, hadden wij het er nog over dat we meer van afstand moesten schieten.' In de eerste minuut na de hervatting sprintte Maartje richting doel en hoorde achter zich een medespeler "schieten!" roepen. Zij bedacht zich niet en de bal verdween zo hard in de kruising, dat de Friese keeper niet eens kon reageren. Twee minuten later was het van bijna dezelfde plek nog eens prijs. 'Afmaken is nooit een kwaliteit van mij geweest', weet Maartje. Met vier goals dit seizoen heeft zij haar productie voor de Haagse hoofdmacht al verdubbeld. 'Uiteindelijk gaat het toch om de doelpunten, dus het voegt wel iets aan mijn spel toe.'

Na een 'tussenjaar' als part-time postbode combineert Maartje het voetballen dit seizoen met een studie kunstgeschiedenis in Leiden. 'Erg leuk', is haar eerste ervaring. Waar zij haar topvorm op het voetbalveld dit seizoen aan te danken heeft, weet Maartje niet precies. 'Het liep vanaf het begin van de voorbereiding lekker.' Zij zwaait haar ploeggenoten ook lof toe. 'Uiteindelijk ben je ook afhankelijk van hoe je team speelt, de ballen die je krijgt en hoe je samen verdedigt.' Na een valse start bij Excelsior/Barendrecht heeft ADO Den Haag Vrouwen zich snel weer in de top van de Eredivisie genesteld. 'Met onze kwaliteiten moeten wij in ieder geval de kampioenspoule van de play-offs kunnen halen', meent Maartje. Of de Haagse vrouwen dan ook om de titel kunnen meestrijden, vindt zij lastig te voorspellen. 'Ik denk wel dat de top 4 dit seizoen dichter bij elkaar ligt en dat wij van alle topclubs kunnen winnen. Tegelijkertijd moet je de andere tegenstanders niet onderschatten en tegen elke ploeg met dezelfde instelling het veld in gaan.'

INKTZWARTE MAAND

De competitie in de Eredivisie kende dit seizoen tot dusver drie periodes, die steeds werden onderbroken voor interlands. Dat maakt vergelijken gemakkelijk. Het beeld dat er voor ADO Den Haag uit te voorschijn komt, is zorgelijk.

Dankzij zeges op Fortuna Sittard (3-1) en Excelsior (4-2) haalde ADO Den Haag zes punten uit de eerste reeks van vier wedstrijden. De tweede groep van vier wedstrijden - PSV (0-7), Vitesse (1-1), Heerenveen (1-1) en FC Groningen (1-0) - leverden vijf punten op. Maar na de week waarin Oranje met 3-0 won van Duitsland, is ADO Den Haag – met één uit vier – afgegleden naar een dertiende plaats op de ranglijst. Tot dusver drie zeges, drie gelijke spelen en zes verliesbeurten, dat is geen opbeurende reeks. In de laatste acht Eredivisieduels scoorde ADO Den Haag één keer. In het KNVB-bekertoernooi werd duidelijke cijfers (5-1) verloren van Feyenoord. Een inktzwarte maand.

21 oktober: VVV Venlo-ADO Den Haag 2-0

Voor de tweede keer in ruim een maand loopt ADO's eerste wedstrijd na het internationale weekend uit op een mislukking. In Venlo loopt de score weliswaar niet zo hoog op als tijdens die 0-7 thuis tegen PSV van begin september, het vertoonde spel in Venlo was aanmerkelijk slechter. Bij winst in Venlo had ADO Den Haag kunnen stijgen naar een vijfde plaats op de ranglijst. Die 'droom' duurde slechts 30 seconden. Toen al kon scheidsrechter Erwin Blank niet anders dan VVV een strafschop te geven na een onnodige overtreding van doelman Indy Groothuizen op Peniel Mlapa. De Togolese aanvaller benutte de penalty. De vijfde strafschop, die ADO Den Haag dit seizoen tegen kreeg. Vorig seizoen won ADO Den Haag in Venlo met 0-2 door doelpunten van Erik Falkenburg en Björn Johnsen. Dit jaar zat een dergelijke score er geen moment in; Maurice Steijn had VVV logisch en stevig neergezet, terwijl een slap spelend ADO grossierde in foute passes. Dat ADO Den Haag tot aan de slotfase in de wedstrijd bleef, was dan ook voornamelijk het gevolg van het feit dat VVV een flink aantal mogelijkheden niet kon benutten. Aan Haagse zijde was er een grote mogelijkheid voor Sheraldo Becker. Zijn veel te slappe schot belandde in de handen van doelman Lars Unnerstall. Het was een teleurstelling die de vleugelspeler – zoals zo vaak – niet kon verwerken. Hij liep de resterende 25 minuten 'balend' rond en had verder geen enkel aandeel meer in de wedstrijd. Uiteindelijk was het invaller Jay-Roy Grot die vijf minuten voor tijd de wedstrijd in het slot gooide. VVV werd daarmee de 17de club die scoorde in de slotfase van een wedstrijd. In de Eredivisie is er begin oktober'18 nog maar één club die in het laatste kwartier – dat toch moet doorgaan voor 'Haags kwartiertje' - niet heeft gescoord: ADO Den Haag…
De enige meevaller aan Haagse zijde was het spel van Shaquille Pinas. De jonge verdediger speelde op de plek van Wilfried Kanon die wat laat was teruggekomen van twee interlands met Ivoorkust. De overwinning op ADO Den Haag was voor VVV de 200ste Eredivisiezege in de historie. VVV won het vaakst van ….. ADO Den Haag (en Feyenoord): 13 keer.

27 oktober: ADO Den Haag-NAC Breda 1-1

ADO Den Haag – NAC (1-1) is een wedstrijd zoals veel wedstrijden in de Eredivisie: doorsnee, weinig verheffend, traag, saai, over en weer balverlies, smaakloos en slap spel gelardeerd met onbegrijpelijke fragmenten, op het hilarische af, zoals de afzwaaier van ADO-verdediger Tom Beugelsdijk die in de tribune belandt.

Soms – héél soms – gebeurt het nog dat media het aandurven zich wat kritisch uit te laten over een Eredivisiewedstrijd. Daarom lof voor verslaggever Yadran Blanco van BN DeStem, die de treurigheid van het gebodene redelijk wist samen te vatten. Hoewel ADO dan nog tiende is (NAC was 17de) zagen de 10.195 toeschouwers een regelrechte degradatiewedstrijd, die ADO eigenlijk makkelijk had kunnen winnen. Van de wedstrijd in Venlo bleek niet veel geleerd. Opnieuw werd slap gestart en opnieuw kwam ADO snel op achterstand. Na een prima voorzet van Fabian Sporkslede kon Manchester City-huurling Luka Ilić inkoppen (12').
Dankzij een goede actie van Nasser El Khayati duurde de Bredase voorsprong slechts vijf minuten. De pass van de middenvelder bereikte Elson Hooi, die keurig raak schoot. El Khayati was betrokken bij de laatste tien doelpunten van ADO Den Haag; acht keer door zelf te scoren en twee keer door een assist te geven. El Khayatti is bij ADO de enige speler met 'scorend vermogen'. Tegen NAC zag hij nog een vrije trap op de lat eindigen en ook Lex Immers trof met een kopbal het aluminium.

Aan de andere kant profiteerde NAC vlak na de rust bijna van de 'regen' van Haagse terugspeelballen, een tactiek die tegenstanders duidelijk door krijgen. Te Vrede kreeg een terugspeelbal van Troupée te pakken, maar strandde op Groothuizen. Tekenend voor de zwakte: het was voor de spits van NAC één van de in totaal twee balcontacten in ADO's strafschopgebied. En dat in 90 minuten!

En over zwakte gesproken. Wat te denken van het gedrag van Sheraldo Becker die in de 83ste minuut – en bij een 1-1 stand in een wedstrijd die ADO eigenlijk moet winnen – door Groenendijk werd gewisseld en daarbij tergend langzaam naar de kant wandelde. Een striemend fluitconcert was zijn deel, iets dat door Groenendijk later niet werd gewaardeerd. 'Spelers worden uitgefloten. Jonge jongens. Dat is niet de manier. We zijn geen Real Madrid', vertelde Groenendijk aan de NOS. Hij voegde er aan toe: 'Ze hebben er alles aan gedaan vandaag. We hebben meer verdiend dan 1-1. We moeten iedereen steunen. Het zijn jonge jongens. ADO moet één familie zijn.'

1 NOVEMBER: FEYENOORD-ADO DEN HAAG 5-1 (KNVB BEKER)

Twee jaar geleden (14 december 2016), in de donkere dagen van de 'periode Željko Petrović', verloor ADO Den Haag in De Kuip de bekerwedstrijd met 5-1 van Feyenoord. Een wedstrijd waarin een Feyenoord aanvaller (Dirk Kuyt) een hattrick op zijn naam bracht. Zo'n 22,5 maanden later herhaalt de geschiedenis zich. Alleen is dit keer Nicolai Jørgensen de man van de hattrick. Vier dagen na de 3-0 nederlaag tegen Ajax zat Feyenoord vol revanchegevoelens. De na lange tijd weer tussen de palen staande routinier Robert Zwinkels hield Feyenoord aanvankelijk van scoren af met twee prachtige reacties. Toen Nasser El Khayati even later met een fraaie treffer ADO Den Haag onverwacht aan de leiding hielp, leek even – tien minuten – een verrassing niet onmogelijk. Trainer Fons Groenendijk had ADO's opstelling aangepast om de mindere punten van El Khayati te camoufleren. De 29-jarige technicus, nog tot de zomer van 2020 onder contract bij ADO, is niet de sterkste in meeverdedigen. Bovendien leidde balverlies dit seizoen al tot de nodige tegentreffers. In De Kuip was Tomas Necid uit de ploeg gelaten, kreeg Pinas de opdracht om Van Persie uit de wedstrijd te houden en mocht El Khayati het als 'teruggetrokken spits' proberen. 'Onze tactiek betaalde zich meteen uit met die vroege goal van Nasser El Khayati", vertelde Groenendijk na afloop aan FOX-TV. 'Maar daarna maakten wij een paar hele grote fouten, die leidden tot goals voor Feyenoord'. Dat waren een te korte terugspeelbal van Giovanni Troupée bij de 1-1 (een paar dagen eerder tegen NAC liep het op 't nippertje goed af) en een grove dekkingsfout van Tom Beugelsdijk bij een corner. Momenten die beslissend waren in De Kuip. 'Die fouten worden op dit niveau afgestraft. We hebben de goals zelf weggegeven, dat is zonde. Dan kunnen we over tactiek gaan praten, maar dat heeft niet zo veel zin. Dit zijn fouten die wij gewoon niet mogen maken', aldus Groenendijk. Hoe bizar is het dat – drie dagen later in Utrecht – opnieuw een terugspeelbal en een dekkingsfout tot twee tegentreffers zouden leiden.

4 NOVEMBER: FC UTRECHT-ADO DEN HAAG 3-0

Uit een Opta-statistiekje voor de wedstrijd bleek dat Dick Advocaat, als trainer, liefst acht van de tien Eredivisieduels met ADO Den Haag won. Tegen geen enkele club noteerde de oefenmeester een dergelijk hoog winstmoyenne. Wel, na de wedstrijd van begin november is dat moyenne nog hoger. Het blijft een bizar gezicht: Dick Advocaat en Željko Petrović, beiden zittend op de bank en coachend tegen ADO Den Haag. Sinds Advocaat de technische leiding van FC Utrecht op zich nam behalen de Domstedelingen positieve resultaten. In de maand oktober lieten slechts drie clubs geen steek vallen in de Eredivisie: PSV, Ajax én FC Utrecht. En bovendien werd de Utrechtse verdediging slechts twee keer gepasseerd. Voor wie de eerste helft van Utrecht-ADO Den Haag zag is dat eigenlijk een wonder, want voor het spel dat beide clubs op de mat legden past bijna geen omschrijving. De analisten van FOX TV toonden zich in de rust geschokt over het volstrekte onvermogen van de 22 spelers om een pass te geven, die daadwerkelijk een medespeler bereikte.

Het gespreksonderwerp was vooral de vreselijke blunder van Indy Groothuizen die een terugspeelbal (ALWEER) van zijn voet liet glijden. De doelman: 'Ik moest nog kijken of de bal via de binnen- of buitenkant van de paal terug zou komen. Ik rende er achteraan en even later liep Dessers de bal eigenlijk de goal in. Ik voelde hem niet aankomen. Het ging erg snel natuurlijk. Eigenlijk kan ik ook niet echt uitleggen wat er precies gebeurde. Het is gewoon erg zuur.'
Voor de wedstrijd was het bij velen (fans en oud-ADO-ers) duidelijk dat de wedstrijd in Utrecht een 'maken of breken' wedstrijd was. "ADO Den Haag staat nu een beetje op een kantelpunt', vertelde André Wetzel aan TV West. Hij voegde er aan toe: 'Als ze nu weer tegen een dompertje aanlopen, dan kom je weer wat verder met je schoenen in de modder te staan en dat wil je natuurlijk niet'. Aad de Mos was nog duidelijker: 'Jongens, kom eens op. Dit kan niet langer zo. Na vier minuten hadden er (tegen Feyenoord) al drie in het mandje kunnen liggen. Jullie gaven te veel kansen weg en toonden geen gif. Er moet nu iets gaan gebeuren. Ik denk dat er twee mooie wedstrijden aankomen. En die witte broeken moeten zwart worden van de slidings!'

De spelers pakten de waarschuwingen niet op. De (groene) broeken bleven groen en de fouten van eerder werden opnieuw gemaakt. Bij de tweede Utrechtse treffer bijvoorbeeld, toen Beugelsdijk opnieuw bij een corner niet adequaat dekte.
'Het zijn steeds dezelfde fouten, dat is zorgelijk. We naderen een punt dat er iets moet gebeuren. Het is duidelijk dat we op deze manier in de problemen komen', vertelde Groenendijk na afloop. Het was een conclusie die fans en volgers eigenlijk al een maand eerder hadden getrokken. Website columnist M. Noort verwoordde het als volgt:

'O, o Den Haag, Wat doe je mij toch aan, wat doe je al je supporters aan? Ik kan spreken namens de ruim 500 supporters in het uitvak en al de supporters die thuis gekeken hebben. Nou zit er thuis een knop op de tv die helpt je zo uit de puree, ze drukten die in en toen was het oke om de gedachte te verzetten, neeeeeeee. Maar Den Haag; het goed gevulde uitvak, jullie lieten jullie supporters in de steek. Een trouwe groep die haar zondagmiddag opoffert en telkens hoopt dat jullie wakker worden en opstaan. Maar het lijkt wel of jullie de wekker hebben gezet en er doorheen slapen. Alle alarmbellen rinkelen, code rood knippert, maar jullie lijken het allemaal wel best te vinden'.

11 NOVEMBER: ADO DEN HAAG-AZ 0-1

Ruim drie kwartier had NOS-verslaggever Jeroen Grueter zich rot geërgerd aan het niveau van ADO-AZ. In de rust ging hij even een plasje doen om daarna dit te twitteren: 'Zeldzaam zwak en ongeïnspireerd voetbal bij #adoaz. Beide teams verdienen strafpunten'. Het vervolg van de wedstrijd stemde hem niet vrolijker: 'Dit was een aardige poging van ADO Den Haag en AZ om me al het plezier in voetbal te ontnemen. Het was indrukwekkend slecht, onbeholpen, zielloos, machteloos, etcectetcetc #adoaz'
Het heeft lang geduurd, maar eindelijk blijken ook de media in de gaten te krijgen wat de wekelijkse volgers van ADO Den Haag al lang gemerkt hebben; ADO speelt al tijden weer hetzelfde povere voetbal als twee jaar geleden onder Željko Petrović. En minimaal even onaantrekkelijk als in de donkere dagen dat Frans Adelaar in het Zuiderpark de scepter zwaaide.

Omdat AZ bijna even slecht speelde werd de wedstrijd beslist door een dood spelmoment, iets waar Groenendijk na afloop van baalde: 'Het mag eigenlijk niet gebeuren dat het tegendoelpunt tijdens een standaardsituatie valt.'

De treffer viel kort na rust, maar wie daarna een hevig aanvallend ADO verwachtte kwam bedrogen uit. Geen spoor van opportunistisch aanvallen, waardoor AZ moeiteloos stand hield. 'Het heeft geen zin om te gaan doemdenken. We moeten de resultaten ombuigen. Dat hebben we vaker gedaan bij ADO,' vertelde Groenendijk nog tegen FOX TV. En Nasser El Khayati tegen Omroep West: 'Dit moeten we vasthouden. Organisatorisch goed staan en van daaruit weer punten gaan halen.'

De Trainer

Dat wordt volgend seizoen de Jupiler League.

Die bestaat niet meer, althans niet in Nederland.

Nou ja, hoe heet dat gedrocht, Keukenkastjes Competitie.

Reken ik ook goed.

Nee, maar echt: ik denk dat we degraderen.

Niet zo pessimistisch, komt wel weer goed.

Dat zeiden ze bij Twente vorig jaar ook.

ADO is Twente niet.

Geloof me nou, het wordt nooit wat met dit elftal.

We zijn nog niet eens op de helft, wat lul je nou.

Je ziet toch dat er geen kwaliteit in die ploeg zit.

Maar die zit wél in NAC, Emmen...

Nee, ook niet, maar...

...De Graafschap, Willem II...?

Ja nee, ik bedoel, de trainer.

De trainer, wat is er met de trainer?

Heb ik helemaal niks mee.

Een half jaar geleden was hij nog de beste van de wereld, werden we zevende.

Ja maar, hoe zeg ik dat...

Wat is er mis met Fons Groenendijk?

Ik vind hem... eh, qua ervaring... eh...

Wees toch eens duidelijk, wat is er mis met Fons Groenendijk?

Derksen vindt 'm ook niks, hij zei het laatst nog op tv.

O, Derksen heeft er opeens verstand van?

Nee, dat niet, maar hij zegt het wel.

En jij papegaait 'm na, want zelf nadenken doen we maar liever niet?

Waar heeft die Groenendijk nou zelf helemaal gevoetbald?

Dat weet jij écht niet?

Nee serieus, waar heeft hij...

Jij weet niet hoeveel officiële wedstrijden hij in het betaalde voetbal heeft gespeeld?

Kunnen er nooit veel geweest zijn.

Vijfhonderd in achttien seizoenen.

Zeur toch niet man.

BOEKEN MET GROOT ROODGROENGEEL-GEHALTE

Een boek over Haagse voetbaltrainers zag onlangs het daglicht. Een boek met geschreven portretten van 72 oefenmeesters, van wie het overgrote deel op welke wijze ook een ADO (FC) Den Haag-verleden en/of heden hebben. Leuk om ervoor te gaan zitten, want er passeren nog al wat namen.

'Van Wetzel en Moen tot Grünholz en Blok' luidt de titel van het boek 'De Haagse trainers, deel 1'. Weer een pareltje toegevoegd aan de collectie, die de Nederlandse Sportboeken Club, heeft laten verschijnen. Een hele redactie bestaande uit Pieter Donath, Nico Mos, Tom Scholten, Rob Blankenstein, Frank Nelemans, Rob Pronk en Chris Willemsen schreven het uit 187 pagina's bestaande document, dat elke liefhebber van het Haagse voetbal in de boekenkast moet hebben staan.

De rij trainers met een ADO (FC) Den Haag-gehalte is enorm. Frans Danen, Edwin Grünholz, Cees Tempelaar, Roel Timmer, Albert van der Dussen, Dick Boereboom, Marcel Koning, Leen de Graaf, Dick Sloos, Cock Jol, Chris Treling, Melbi Raboen, Stefan Koegler, Henk Baggerman, André Wetzel, Ben van Dam, René Pas, Wim van Laar, Eki Korte, Piet Gelauf, Jan de Jong, Jordi Domingos en good oldies als Rinus Loof, Huub Scherpenisse en ADO Den Haags Grote Drie Ernst Happel, Vaclav Jezek en Vujadin Boskov passeren de revue. En Rob Baan deed de boekpresentatie met een bijna avond vullende serie verhalen uit eigen loopbaan.

Het grote voordeel bij boeken van de Nederlandse Sportboeken Club is, dat je er korte en lange tijd in kunt lezen zonder de draad van het verhaal kwijt te raken. Heb je weinig tijd dan lees je één of twee hoofdstukken. Heb je meer tijd om het boek in één ruk uit te lezen dan loop je beslist niet het risico in slaap te sukkelen vanwege eentonigheid. Want de hoofdstukken zijn kort, de diversiteit aan hoofdstukken is groot, want het gaat over trainers van diverse pluimage. En dat ruim vijftig procent van de ten tonele gevoerde trainers raakvlakken hebben met ADO (FC) Den Haag maakt het voor ADO'ers alles behalve saai!

Al eerder verschenen bij de NSC twee boeken van Frans Leermakers: Wie eens ons shirt mocht dragen, deel 1 en 2.

Daarin staan fraai geschreven portretten van tal van ADO- en FC Den Haag-grootheden uit heden en verleden, van Aad Mansveld tot Cor Lems, van Aad Kila tot Aad de Mos, van Martin Jol tot Tscheu-la Ling en van Lex Schoenmaker tot Rick Hoogendorp, teveel om op te noemen. Zwikken met Happel, is ook een leuk boek voor ADO'ers. Hierin vertellen oud-vedettes Theo van der Burch en René Pas over hun gouden jaren bij de club, onder leiding van Ernst Happel. De Oostenrijker was behalve een geweldige trainer/coach ook een groot liefhebber van zwikken, het kaartspel dat vandaag de dag nog maar weinig wordt gespeeld. Voormalig ADO-doelman en jarenlang hoofdredacteur Joop Niezen schreef het bijzondere voetbalboek Drie Corners Pinantie en ook hierin wemelt het van de ADO-gerelateerde historische verhalen.

Oud-ADO- en FC Den Haag trainer Rob Baan schreef zijn biografie Niet Slecht Voor Een CIOS-Pikkie, met uiteraard veel aandacht voor ADO en FC Den Haag. Dat geldt ook voor de serie boeken van Rob Pronk, De Haagse Voetbal Historie, waarvan bij de NSC dit jaar alweer het vijfde deel verschijnt. En dan is er natuurlijk nog Blikkie Terug, de meer dan 300 pagina's dikke pil van Chris Willemsen over het Haagse voetbal uit de tweede helft van de vorige eeuw, met ook weer heel veel ADO-gerelateerde onderwerpen.

Wie meer over de boeken wil weten, kan naar de boekhandel (bijvoorbeeld Van Stockum op het Spui in Den Haag) of een kijkje nemen in de Webshop van de uitgeverij op www.nederlandsesportboekenclub.nl

> "ADO'ERS ALLES BEHALVE SAAI!"

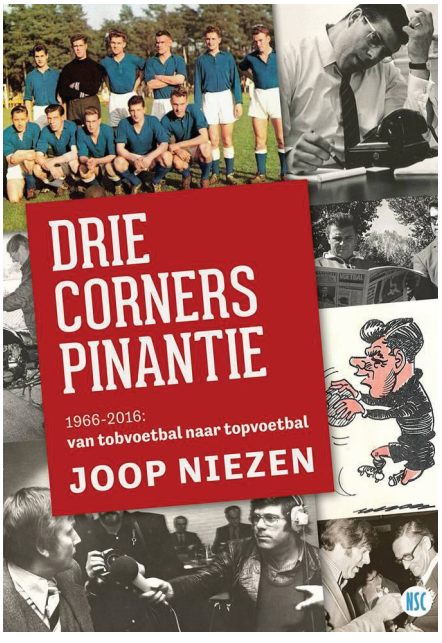

Chris Willemsen
BLIKKIE TERUG
Haagse voetbalcultuur van toen
1

Van Wetzel en Moen tot Grünholz en Blok
De Haagse trainers, deel 1
D.K.S LENNEX
D.K.S LENNEX
D.K.S LENNEX
NSC

NIET SLECHT VOOR EEN CIOS-PIKKIE
Rob Baan,
50 jaar voetbalprofessional
NSC

DEEL 2
Wie eens ons shirt mocht dragen
Frans Leermakers
FC DEN HAAG-A.D.O.POST
ADO speelde kat en muis met Volewijckers (7–2)
NSC

Zwikken met Happel
René Pas en Theo van der Burch
Verrukkelijke verhalen uit de oude ADO-tijd
NSC

DRIE CORNERS PINANTIE
1966-2016:
van tobvoetbal naar topvoetbal
JOOP NIEZEN
NSC

Uitslagen

ADO Den Haag 1

21 oktober 2018: VVV Venlo-ADO Den Haag 2-0
27 oktober 2018: ADO Den Haag-NAC Breda 1-1
1 november 2018: Feyenoord-ADO Den Haag 5-1 (beker)
4 november 2018: FC Utrecht-ADO Den Haag 3-0
11 november 2018: ADO Den Haag-AZ 0 -1

ADO Den Haag vrouwen

19 oktober 2018: ADO Den Haag-Alkmaar 4-1
2 november 2018: Heerenveen-ADO Den Haag 0-3
16 november 2018: ADO Den Haag-PEC Zwolle 3-2

Beloften
26 oktober 2018: KNVB Talententeam Zuid-ADO Den Haag 2-1
3 november 2018: PEC Zwolle-ADO Den Haag 0-3
17 november 2018: ADO Den Haag-Heerenveen 0-1

Onder 16
27 oktober 2018: Scheveningen onder 15-ADO Den Haag onder 16 2-1
10 november 2018: RAS jongens onder 15-ADO Den Haag onder 16 4-1
17 november 2018: ADO Den Haag-SC Monster jongens onder 15 1-1

Onder 14
3 november 2018: DHL onder 13-ADO Den Haag onder 15
10 november 2018: SVC'08 jongens onder 13-ADO Den Haag onder 14 1-3
18 november 2018: Borussia Mönchengladbach-ADO Den Haag 0-5

ADO Den Haag 2

22 oktober 2018: ADO Den Haag 2- NAC Breda 2 1-1
6 november 2018: Eindhoven 2-ADO Den Haag 2 2-0
12 november 2018: ADO Den Haag 2-Excelsior 2 1-4

Jeugd

Onder 19

20 oktober 2018: Willem II-ADO Den Haag 1-3
3 november 2018: ADO Den Haag-FC Utrecht 3-1
10 november 2018: Feyenoord-ADO Den Haag 4-0

Onder 17

20 oktober 2018: ADO Den Haag-Almere City 2-5
3 november 2018: ADO Den Haag-De Graafschap 2-1
10 november 2018: ADO Den Haag-AFC 4-0

Onder 16

20 oktober 2018: ADO Den Haag-PSV 2-2
3 november 2018: AZ-ADO Den Haag 4-0
10 november 2018: ADO Den Haag-Vitesse 2-2
17 november 2018: Ajax-ADO Den Hag 1-0

Onder 15

20 oktober 2018: ADO Den Haag-FC Utrecht 0-0
3 november 2018: Vitesse-ADO Den Haag 1-1
10 november 2018: Ajax-ADO Den Haag 6-0
17 november 2018: ADO Den Haag-AZ 0-0

Onder 14

10 november 2018: ADO Den Haag-Excelsior 3-1
18 november 2018: De Graafschap-ADO Den Haag 0-7

Onder 13

21 oktober 2018: De Graafschap-ADO Den Haag 1-4
3 november 2018: Vitesse-ADO Den Haag 0-1
10 november 2018: Roda JC-ADO Den Haag 0-3
17 november 2018: ADO Den Haag-FC Groningen 4-2

Onder 12

17 november 2018: ADO Den Haag-MVV 19-2

Onder 11

17 november 2018: ADO Den Haag-Roda JC 12-11

Onder 10

17 november 2018: ADO Den Haag-Excelsior 18-15

COMPETITIE PROGRAMMA

JEUGD

ONDER 19

24 november 2018: ADO Den Haag-Sparta
1 december 2018: Vitesse-ADO Den Haag
8 december 2018: ADO Den Haag-NEC
15 december 2018: AZ-ADO Den Haag

ONDER 17

24 november 2018: DEM-ADO Den Haag
8 december 2018: Emmen-ADO Den Haag
15 december 2018: ADO Den Haag-VVV Venlo

ONDER 16

24 november 2018: ADO Den Haag-FC Utrecht
8 december 2018: ADO Den Haag-Volendam
15 december 2018: Feyenoord-ADO Den Haag

ONDER 15

1 december 2018: ADO Den Haag-Roda JC
8 december 2018: ADO Den Haag-NAC
15 december 2018: Vitesse-ADO Den Haag

ONDER 14

22 september 2018: ADO Den Haag-De Graafschap (14.30 uur)
29 september 2018: ADO Den Haag-Roda JC (14.30 uur)
6 oktober 2018: ADO Den Haag-Vitesse (14.30 uur)
13 oktober 2018: NAC Breda-ADO Den Haag (15.00 uur)

ONDER 13

24 november 2018: ADO Den Haag-Heerenveen
8 december 2018: Go Ahead Eagles-ADO Den Haag
15 december 2018: ADO Den Haag-NAC

ADO DEN HAAG 1

24 november 2018: PEC Zwolle-ADO Den Haag
2 december 2018: Ajax-ADO Den Haag
8 december 2018: ADO Den Haag-De Graafschap
14 december 2018: Willem II-ADO Den Haag
23 december 2018: ADO Den Haag-Feyenoord

ADO DEN HAAG 2

26 november 2018: ADO Den Haag 2-Willem II 2
3 december 2018: Roda JC 2-ADO Den Haag 2
17 december 2018: NEC 2-ADO Den Haag 2

ADO DEN HAAG VROUWEN

23 november 2018: ADO Den Haag-Excelsior Barendrecht
27 november 2018: Ajax-ADO Den Haag
7 december 2018: FC Twente-ADO Den Haag
11 december 2018: ADO Den Haag-Achilles'29
14 december 2018: Alkmaar-ADO Den Haag
21 december 2018: ADO Den Haag-PSV

ADO DEN HAAG VROUWEN BELOFTEN

24 november 2018: Alkmaar-ADO Den Haag

FOTO VAN 1975

Niet alleen in de Rotterdamse Kuip viel het licht uit tijdens een wedstrijd zoals onlangs bij Feyenoord-VVV Venlo. Ook in het Zuiderpark en in het Forepark kwam dat een keer voor. Zoals op 13 april 1975 tijdens FC Den Haag-Haarlem (1-1). Toen weigerden ineens de 24 lampen aan de noordoostzijde van het Zuiderparkstadion dienst. Het duel werd tijdelijk gestaakt, de fotografen lieten hun spullen rustig op het veld liggen om hun werk te hervatten toen de storing was verholpen. Op 7 december 2007 werd het in de 79e minuut van ADO Den Haag-MVV (0-3) ineens pikdonker in het toen nog gloednieuwe ADO Den Haag Stadion. Een storing trof trouwens ook de gehele wijk nabij het stadion. En in het stadion zelf functioneerde niets meer. Koelkasten waren uitgevallen, de liften deden geen dienst. Zo moest een bezoeker in een superzware scootmobiel van de tweede etage met vereende (suppoosten)krachten naar de begane grond worden getild. Kortom, het was enorm behelpen voor iedereen die zich in het stadion bevond. De wedstrijd werd niet meer uitgespeeld. De KNVB beschouwde de tussenstand uiteindelijk als uitslag.

COLOFON

UITGAVE
HFC ADO Den Haag

ADRES
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

REDACTIE
Jan-Hermen de Bruijn
Frans Leermakers

BIJDRAGEN VAN O.A.
Roeland Gelink
Chris Willemsen

GRAFISCHE VORMGEVING
Sylvio Mansveld Print 4 Ever

FOTO'S EN ILLUSTRATIES
Marc Klaui
Peter Looijen
Herman Lubsen
Eric de Wit

Uit de archieven van:
Jan-Hermen de Bruijn
Jan Klijn
Frans Leermakers
Virgilio Teixeira
Chris Willemsen

FOTO'S EN ILLUSTRATIES
Jan Klijn
Jan-Hermen de Bruijn
Frans Leermakers

HET EERSTVOLGENDE NUMMER VAN ADO DEN HAAG POST VERSCHIJNT MEDIO DECEMBER 2018